

Şahin Çınar

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.12.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Şahin Çınar

Eserleri:

Ah çocuk!

öyle ürkek,
öyle tedirgin bakma çocuk!...
yüreğimi parçalıyor bakışların...

nerde kaybettin
masumiyetindeki güveni, neşeyi, coşkuyu,
kim yerleştirdi bakışlarına korkuyu?...

kim esirgedi sevgiyi senden,
kim çaldı parıltıyı gözlerinden?...

ah! çocuk...

Şahin Çınar

Asude

sen nefes,
sen su,
sen ekmek...
sen her çiçekte açan renk,
sen mısra-i berceste
sen ruha sükunet katan ahenk...

ansızın gittin ve
tutsak bıraktın hasretinde,
ayrılığın adıydı aşk,
yalnızlıktı sığınağı,
biliyordum.
böyle olması gerekiyordu belkide...

ah o günler! o günler...
o günlerde kayboldu ömrümün yarımaları.
o günlerde kaldı
puzzle'ımın eksik parçaları.

yolunu gözlerdim hep akşamüstleri,
gelmesen de, bilirdim,
aynı şehri soluyorduk ikimizde.
görmesem de bilirdim,
buluşurdu hayallerimiz
aynı gökyüzünde.

ne zaman gözlerin gözlerime değse
arı kuşu kanatlanırdı yüreğimde
topuklarında şarkılar söylerdi arnavut taşları.
vertigosu tutardı dünyanın,
dengesi şaşardı yürüyüşlerinde.

hallerinle hallenirdi mevsimler
deniz, güneş, rüzgar ve bulutlar
seni yaşardı.
gözyaşlarını yağmurlar,
çiçekler gülüşünde açardı...

kış yokluğun,
bahar gelişindi.
yaz, yüreğimde yaktığın kor ateşindi.
hazan ise,
dönüşü olmayan gidişini
anlatıyor bana şimdi...

hiç yaşanmamış gibi
olabilse diyorum bazen...
seni hiç görmemiş,
hiç koklamamış gibi saçlarını,
düşlememiş gibi geceler boyu,
hasretle beklememiş gibi mesela.

toplasam hatıralarını
sokaklardan, parklardan,
kıyılardan izlerini...
söküp alabilsem
mısralardan kelimelerini.
gözyaşları sinmiş
boş bir şiir kalsa
senden geriye...

anlamı kalır mı asude,
aşk yoksa yaşamak ne diye?...

Şahin Çınar

Aşk oğalı Ayrılıklarda

ne ölçebilir ki aşkı,
geceler mi,
yıllar mı,
ya da uzaklıklar mı?...

yanmak!...
yanmak ölçülebilir bir şey mi mesela?...
söküp atabilmek
yaşamak adına ne varsa bir kenara,
vazgeçebilmek her şeyden,
sevgiliden bile
aşkın hatırına...

şimdi, ben bir ucundayım masanın,
sen diğer ucunda.
umarsız bir ayrılık
kızıl alevlerini yığıyor
masanın ortasına.
ses yok,
sitem yok,
anlamı da yok
çaresiz bırakmanın kelimeleri.

şimdi,
ben bir ucundayım,
sen diğer ucunda.
yıllardan sonra
ilk kez bu kadar uzağız
bir masanın kenarında.

ben,
seni biriktiriyorum gözlerimde sensizliğime,
sen,
tenha bir kasaba istasyonunda,
acı çığılıklarıyla
bir treni uğurluyorsun bakışlarında...
ben,
hüzünleri topluyorum vagonlardan arda kalan,
yalnızlığıma...
sen,
ince bir tebessümle örtüp gönlünün sesini,
yüreğine damlatıyorsun
yüzünde beliren hüznün izlerini...

sen bir ucunda masanın,
ben diğer ucunda.
ses yok,
sitem yok,
anlamı da yok,
çaresiz bırakmıyoruz kelimeleri.

biliyoruz ikimizde,
aşk çoğalır ayrılıklarda...

Şahin Çınar

Beni Bekleme Sevgilim

kırık bir pusulanın rotasında,
beklentisiz bir bekleyiş artık yaşamak...
hayat çekti kendini
zamanın boyutundan.

ytirdim son umudumu da
ömrün yamaçlarında.
kalmadı paylaşacak bir şeyim,
issiz geceler arayan
yalnızlığımdan başka.

bilemiyorum,
açar mı başka bir boyut
gönlünü aşka?
bunca vefasızlıktan sonra!

bilemiyorum,
yenebilir mi duygu akli?
onca acıdan sonra!

şimdi,
hissizliğin aylak döngüsünde,
iskalanmış bir hayatı demleniyorum
geçmişe öykünen düşlerimle.

kanadı kırık bir kuş,
çaresizce çırpınıyor
göğsümün kafesinde...

hasretin,
şafaksız bir gece...
hasretin zemheri
üşüyen yüreğimde.

hasretin,
daralan bir nefes,
derin iç çekişlerimde...

kavuşmak,
sele kapılmış bir nisan düşü artık,
kabullenmeye çalışıyorum
sensizliği zihnimde.

mutluluğa giden her yolun başıda
demir parmaklıklar çıkıyor karşıma.
hedefine doğrulmuş namlu
gibi bakıyor gözler.
her insan bir pusu diğerine.

günler taze acılar biriktiriyor
kötülüğün karanlık defterine.

hayallerim tutuklu kaygılarımda.
düşüncelerim,
sıkı aramalardan geçiyor
beynimin her noktasında.
melankolik bir serseri gibi
bocalayıp duruyorum.

bak,
takılıp kaldım işte arafta...
esiri oldum kederin.
yarını olamaz ki zaten
boşluğa düşen düşlerin...

tükendim, tükendim, tükendim...
ufkunu sis sardı gözlerimin.
dönüşü yok artık bu yolun.
bekleme beni sevgilim!

okyanusun ortasında
rüzgarını çaldılar yelkenimin.

Şahin Çınar

Burdasın

sensin biliyorum,
ihlamur kokusunda geldin az önce.
yalnızlığıma değdi gölgen.
yanaklarını okşuyordun sözcüklerin,
mısralarda usulca
tuttum ellerinden.
saçların ılık bir rüzgar gibi
savruldu yüzüme.
bu ten, bu koku,
bu dokunuştaki şefkat senin.
biliyorum,
sen geldin.

Şahin Çınar

Deli Rüzgar

bir ceylan yaralanıyor yüreğimde,
kanadı kırılıyor bir kuşun.
mutluluk veda ediyor
bir trenin penceresinden...

ah! bu deli rüzgar...
alıp götürüyor
umudu benden...

insafsız rüzgar!
kırbaçlar indiriyor
gecenin sinesine.
ahlardan, keşkelerden,
pişmanlıklardan akıyor sel gibi
ruhumun dehlizlerine...

yağmur değil,
kıpkızıl bir hüzün yağıyor gökten.
çok uzağım artık
umuttan, hayalden
ve senden...

yüreğim örümcek ağında çırpınan
umarsız bir kelebek.
hislerim ayrılık türküsü kadar yanık.
karanlıklar yığılıyor ruhumun berzahına.
akıp gidiyor bulutlar gözlerimden...

ah rüzgar!
rüzgar...
bu şehir ana gibi şefkatle
kucakladı bizi bir zamanlar.
sen gittin, değişti iklim,
yüreğim gibi ıssız şimdi sokaklar...

belki hissiz bulvarlar,
belki anılar,
belki yokluğun,
belki de hepsi...
bilmiyorum içimdeki kasvetin sebebini.
rüzgar mı yoksa
sinemden silen huzurun izlerini?...

Şahin Çınar

Diyalekt-i Aşk

ne mutlu aşk vardır,
ne de mutlu şair.
ne mutlu aşk aşktır,
ne de mutlu şair şair...

Şahin Çınar

Fena Fi'l Aşk

başına buyruk mevsimlerden geçtim,
hafızasında dolaştım dünyanın bir zaman.
yokuşlarını çektim ciğerlerime,
yurt belledim uçurumlarını,
rüzgarlarla yarıştım yükseklerde,
adını yazdım yıldızlardan gecelere ey aşk!
eğilmezdi başım,
eğildi önünde...

Ferhat oldum,
Kerem oldum...
ararken hakikati hayalinde.
Mecnun'un oldum,
vahalar kurdum çöllerinde.
hayat; sendin.
beklemek; beklenendin.
hasret; özlenendin.
gurbet; yolları gözlenenedin.

... ..
anlamı silinmişti
seni anlatmayan sözcüklerin.

umut kadar, mutluluk kadar yaklaştım sana.
yaktın, küle döndüm,
sen kadar gurbete savrulduktan sonra...
ey aşk!
sazının ince bir teliydin,
yanık bir ezgi gibi dokundun yüreğime.
cisimsiz bir gölgeyim şimdi,
kayboldum artık sende...

Şahin Çınar

Geç kaldım kendime

hep geç kaldım kendime ben,
negatif sayılarda açtım dünyaya gözlerimi.
ne vakit bir umut parlarsa içimde,
sıfırla çarptılar düşlerimi...

çözülmesi istenen
çok bilinmeyenli bir denklemdi hayat.
yoktu yanılmaya hakkım.
yoktu telafisi.

bu yüzden,
çoğu kez bocalayıp, karıştırdım sayıları.
ve hep boş kümeler üretti
yollarımın kesişim noktaları.
ne vakit aralamaya kalksam
kapalıydı dünyanın kapıları...
işte bu yüzden,
boynu bükük mevsimlerde
yok yere tükettim yılları.

bu yüzden
başka zamanlarda
akışı yollarımızın.

bu yüzden
yüreğimde yanık bir türkü
hasretin...

bu yüzden derin
yalnızlığı gecelerin...

hep geç kaldım kendime ben,
geceler bu yüzden kovuyor
uykuyu gözlerimden...

Şahin Çınar

Gökuşığı Gizli Gülüşünde

ruhun bulutlarını topluyor
yalnızlığın ikliminden.
yıldırımlar kor alevlerini salıyor
öksüz yüreğine.
nisan bakıyor gözlerin.
tutamıyorsun kendini,
sağanak sağanak boşalıyor hislerin...

bırak yağsın gözünün yağmurları.
ilk yaz güllerini büyütsün
gönlünün pınarları.
ağlamak, insanca bir his
ağlamak, arındırır puslanmış ruhları...

hüznün değil,
gülündür gönlünde serpilene...
yıldırımlar değil,
yağmurdur goncana sürgün verdiren...
elem değil,
umuttur aşkı büyüten...

haydi gülümse,
gökuşığı gizli gülüşünde
haydi gül,
güneş açsın gözlerinde...

Şahin Çınar

Haydi Durma!

sende ölmeyi seçtim kendime.
haydi durma!
sözlerinle vur,
gözlerinle vur,
ağular sal ırmaklarıma,
durma, indir darbelerini.
kaç ölümse bir aşkın ederi,
o kadar öldür beni..

haydi durma!
hazırım ben, al ömrümü,
mezarımı giydim üstüme.
susuz çöllere döndür,
sal yangınlarını canevime.
sözlerinle yak,
gözlerinle yak...
ateşin kadar yak!
yanmayı göze alamayan
yüreğe yakışmaz ki aşk...

Şahin Çınar

Her çocuk gariptir annesizlikte

annemi hatırlarım,
çocukluğum canlanır,
oyunlar oynar kapı önlerinde...

annemi hatırlarım
gurbetlik sarar içimi,
buram buram
toprak kokusu duyarım nefesimde...

her çocuğun ab-ı hayat kaynağı,
her çocuğun sığındığı vatani,
anne...
biliyorum, büyümedim
hep aynı yaştayım sende...

her çocuk garip,
her çocuk mahzun,
her çocuk öksüzdür annesizlikte,
yaşa başa da bakmaz öyle...

ah anne!
anne...
dikkat ediyorum cereyanda kalmamaya,
bıraktım tütünü de,
meraklanma sakın başıma bir hal gelir diye,
cedelleşmiyorum da artık trafikte falan kimseyle...
anne!
Anne!...

Şahin Çınar

Her Şey olağan gözüküyor

bu sabah
yine her Şey olağan gözüküyor;
kuŐlar günü ağartıyor,
pler sokaklarda kahır topluyor,
Çocuklar okul yolunda mahmur,
iŐçiler hayatın çarkını çevirmeye gidiyor.
yeni yetme, süslü bir kız durakta,
kaÇ altından delikanlıyı süzüyor...

vızır vızır servisler, dolmuŐlar, vapurlar...
Şehrin damarlarındaki alyuvarlar,
hayatı yarına taŐıyorlar.
martılar ekmek peŐinde,
vapur çığlıklarına
kanat ırpıyorlar.

yine içimde onulmaz bir sızıyla
baŐlıyorum güne,
sen artık yoksun ve
firtınalar kopuyor içimde,
yüreğim üşüyor...

bu sabah yine
her Şey olağan gözüküyor.
her Şey olağan gözüküyor ve
işte bu beni ıldirtiyor...

Şahin ınar

Hüzün Sokağı

tükenir zamanda yolculuğun,
söz biter,
biter hikayen.
bir yolculuk başlar anda,
hüzün sokağında...

hazân-dîde ağaçların hışirtısına
güfte olurken kederin,
anlarsın, hayaldir
onca yaşanmış zannettiğin...

o anda
ne yârân-ı sefa,
ne yâr,
ne de yâr-ı kadim,
yol bitmiştir artık,
bir başına
menzilindedir ecelin...

yalnızlık karanlığa karıştığında
dönüştürsüz bir yolculuk başlar
hüzün sokağında...

Şahin Çınar

Irmak gibi

bir ırmak gibi
sâdakatle seviyorum seni.
dağlardan, yamaçlardan
billur kaynakları,
sarp kayalardan taşan
coşkun çağlayanları,
bıkmadan, yorulmadan,
hep aynı mecradan
aşkla akıtan,
denize tutsak
bir ırmak gibi...

bir ırmak gibi
seviyorum seni,
sükunu sende bulan,
sende hemdem olan
sende kaybolan...

Şahin Çınar

İnatla

artık her şeyin bittiğini zannedip
tikanıp kaldığımız anlar,
taze bir başlangıç oluveriyor bazen.
belki de bunu anlatıyor bize,
karın altında büyüyen kardelen...
koca çınar budandığı yerden
körpe şıvgınlar salıyor yarınlara,
gençliğini arıyor sanki
çelimsiz şıvgınlarda...
yok öyle yılgınlık, dargınlık,
salmak kendini,
inatla sarılıyor hayata...

inatla tutunmak var zira
hayatın kanununda...

Şahin Çınar

İz

zihnim ölü bir deniz kadar durgun,
düşüncelerim kaldırımlarda avare.
sanki duyuları alınmış ve
boşluğa savrulmuş gibi.
zaman, aylak aylak geziniyor
ömrümün üzerinde.

derbeder yaşıyorum son günlerde.
nerde akşam orda sabah,
yağmurlar da ayıltmıyor ayyaşlıktan
serseri günleri.
hayatımı anlamlandıran ne varsa,
hepsi de terketti beni.
sevda, gaye, umut, hayal...
bilinmez adreslerde şimdi.

ne kadar şalsan da kendini,
taş gibi yığılıp kalıyor içinde acısı,
bırakmıyor kederin peşini bazı anılar.
ama hiçbiri kanatmıyor insanın yüreğini
dostun vefasızlığı kadar...

gün gelir geçer sanıyorsun.
zaman yok ki gönülde...
geçmiyor dostun açtığı yara.
çileli bir müebbeti
onunla yaşıyorsun.

Şahin Çınar

Kadınım

her halinle sevdim seni.
içimi ısıtan şefkatini,
gülüşünü, ağlamayı, tenini,
nazını, darılmanı, sitemini,
çekip çevirmeni evini,
sarıp sarmalamayı aileni,
dar günde dişi aslan gibi mücadeleni...

sen yoktun,
adı da yoktu kadının,
esirdi, köleler ve fahişeler pazarında.
aspasia doğurmamıştı henüz
mantinealı diotima'yıeflatun'un ilhamına...

sen yoktun,
adı da yoktu kadının,
güle hasretti Ceziretü'l-arap toprakları,
bedevi zihinde utançtı kız çocukları...

sen yoktun,
adı da yoktu kadının,
kötülüğün alametiydi batı'da,
ölüme mahkumdu kutsal kurulda,
descartes, Bacon, galilei, rousseau ...
aydınlanmanın mimarları da şahitti buna...

sen yoktun,
adı da yoktu kadının,
ve tarih ilmek ilmek seni hazırlıyordu
kadınlığın tanımına...
her halinle sevdim seni kadınım;
dupduru, yar, vefakar ve ana...

Şahin Çınar

Kendime

kırılсан da,
darılсан da
kin duyma asla...
tanı ama tanımlama kimseyi.
kabul et öylece...

hep açık tut gönlünün kapısını,
keskin olmasın çizgilerin.
dost sanırsın
aldanırsın,
düşman sanırsın da
yanılırsın...
bulamazsın hatasız insan,
belki de sen hatalısın. . .

Şahin Çınar

Mefharet

savaş desen,
iki tarafında silahları olur elinde.
Çarpışma desen,
denk kuvvetler cedelleşir cephede.
bu bir savaş değil Mefharet!
eşit değiliz seninle.
hadi söyle,
ne var ki benim elimde?...

yay gibi kaşlar desen,
sende.
ok gibi kirpikler desen,
sende.
ateş dudaklar desen,
sende.
kurşun bakışlar desen,
o da sende...
dünya çalkalanır
edalı yürüyüşlerinde...
bu bir savaş değil Mefharet,
seninki düpedüz şiddet...

tamam teslim oldum işte!

Şahin Çınar

Meğer

artık yok!
iskelede beklenen sevgili.
yok artık kıyılarda martıların şenliği.
sarılmak, paylaşmak,
hissetmek nefesini...
mazinin solgun resimlerinde kaldı hepsi.
kalabalıkların arasında boğulan
ıssız bir adamım şimdi.

anlamı kalmadı sensiz,
terkettim zaman mevhumunu.
hangi ay, ayın kaçı, günlerden nedir?..
saate bakmayı bile bıraktım hanidir.
meğer seninle güzelmiş hayat,
seninle güzelmiş bu şehir.

çektim odamın perdesni hayatla arama.
darmadağın saçım, sakalım, yatağım...
susuzluktan ölmeye yüz tutmuş
mecalsiz bir saksı çiçeği gibi
yaşamaktan yorgun,
yaşayıp gidiyorum işte...

yokluğunda anladım,
günün gülüşünde ağardığını,
vapurların bakışlarında kalkıp,
martıların gözlerinde kanatlandığını...
yokluğunda anladım,
bu şehrin kalbinin sende attığını...

senmişsin meğer,
yokluğunda anladım,
saba rüzgarının kokusunu
saçlarından aldığını...
yokluğunda anladım,
her şey seninle güzelmiş meğer...

Şahin Çınar

Orada Bir Yerlerde Hala

saçlarını ırmağa seren
morsalkımlarda serinlerdi,
gözlerinde billurlaşan
ay aydınlık geceler.
suretini çizerdi gözlerime,
suyun aynasında dans eden güller.
hayattan roller çalmadığımız,
nilüfer çiçeği kadar saf
ve su kadar berrak
kendimiz olduğumuz o günler...

orada düşürdüm gençliğimi.
orada bir yerlerde hala,
zamandan firar etmiş
bir yaz akşamında...

anımsar mısın,
birlikte kurduğumuz
ilk gençlik hayallerini...
eski zaman masallarına bıraktığımız
o sevda günlerini...

bir yumru gibi oturup kalıyor içinde
yaşamında eksik kalan.
insan istese de
kaçamıyor anılarından...

çok uzaklarda,
ele ele yürüyeceğimiz
uzun bir yolculuk sanırdık
bir zamanlar geleceği.
geçti artık,
meltemlerle serinleyen
yorgun yaz akşamlarında kaldı hepsi.

geçti...

Şahin Çınar

Plüvofilik hisler şiiri

hüznün buğusunu yıkıyor yağmur,
şırıl şırıl mutluluk çıkıyor altından.
sırılsıklam nilüferler serpiliyor gönlümde.
damlalar tuşlarına dokunuyor hislerimin,
parlıyor ıslandıkça yapraklar,
gözleri gibi sevgilimin.

şarkısı besteleniyor sevginin...
ama ne müthiş beste!...

toprak rayahasını salarken köpüklerinden,
bir isyan başlıyor içimdeki tutsaklığa,
kırılıyor demir parmaklıklar,
yıkılıyor ruhumun taş duvarları.
ne mümkün tutabilmek artık,
salıyorum özgürlüğe
içimdeki bütün mahkumları...

başı okşanıyor bir çocuğun,
yavrusunu emziriyor bir anne,
tomurcuklarını patlatıyor ağaçlar,
bereketi kucaklıyor renklerin zafer takı...

bir rehavet,
bir huzur...
hani, salıp içinin bulutlarını gözlerine,
sonra bir ferahlık dolar ya içine,
işte öyle...

Şahin Çınar

Söz Ola

sözcüklerle kuruyoruz hayallerimizi.
sözcüklerle anlam buluyor
sevdalarımız, kavgalarımız...
sözcüklerle kanıyor yaralarımız.
sözcüklerle yücelip,
sözcüklerle tüketiyor insanlığımız.

algılarımızın fırçasında derinleşip,
resimlerimizin çokluğunda zenginleşiyor hayatımız.

sözcüklerle bağıyor, sövüyor,
sözcüklerle düşünüyor, seviniyor, üzüyor...
sözcüklerle yazıyoruz şiirlerimizi aşka.
hiçbir şey onaramıyor kırık bir kalbi,
latif bir sözden başka...

kimi mert, kimi malayani, kimi de kalles.
sözcüler de tıpkı insanlar gibi.

söz oka benziyor dil ise yaya.
insan bir mesafe koyabilmeli diliyle araya.
söz ölçüyor, biçiyor ve yansıtıyor sahibinin çapını
bütün çıplaklığıyla aynaya...

Şahin Çınar

Tekerrür

şimdi, solgun fresklerde
dökülüyor geçmişin uçuk fantazileri,
gün gün eriyor güvelenmiş kitaplarda,
riyakar sarayların düzmece tarihleri.

zaman,
kendi pasında çürüyen demir gibi
çürütürken geçmişin sahte belgelerini,
yine kutsanmış ölümleri
muştuluyor tamtamlar.
yine burçlara tırmanıyor başıbozuklar.
yine ilişiyor masum hayatlara,
modern çağın şövalyeleri, derebeyleri ...
üşüşüyor çakal sürüleri.
hasisçe pay ediyorlar
aralarında ganimetleri...
yine akıyor bedenlerinden
geçmişin yalın
ve günahkar hakikatleri.

Şahin Çınar

Uçuk kaçık bir gece

ele avuca sığmaz bir gece,
samanyolu, sallamış vitesten,
orası sen burası ben hovardaca dolanıyor.
kıpır kıpır yukarısı...
cür'etkârca açmış perdesini asuman
civeler yapıp, yıldızını parlatıyor...

ah asuman!
senin bu hallerin içimi hoplatıyor.
acayip düşünceler uyanıyor zihnimde..

hele o mehtap!...
şavkını atmış denize,
güya çalım satıyor bize...
tutamıyorum kendimi,
uzatıp ellerimi,
sevinçle yakalıyorum huzmesinden.

ellerinmiş meğer
ellerime sinen...

Şahin Çınar

Yalnızdım Seninle de

kapalı bir kitaptı gözlerin.
göstermedin hiç
gönlünün dizinini.
hiç aralamadın sevgiye kapağını,
sermedin hiçbir vakit gözlerime,
sır gibi sakladın sayfalarını.

boşunaydı arayışlarım
uykusuz gecelerde.
boşunaydı dalıp dalıp gitmelerim,
durgun gözlerinin derinliklerinde.

bak! yoruldum sonunda ben de.
kapattım gönlümün
sana giden yollarını.
uçurdum düşüncelermin kederinden seni.
saldım gönlümden sevmeleri...

hadi, gönlünce sal şimdi kanatlarını
arzularının meçhul ülkesine.
artık özgürsün kırlangıçlar kadar
yüreğimin tutsaklığından,
durma, git artık istediğin yere!...

içimde zifiri karanlık bir hiçlik,
derin bir ıssızlık kaldı
kayıp yıllardan geriye...
ve yalnızlık,
hep o
aynı yalnızlık...
yalnızdım zatan
sen yanımdayken bile...

Şahin Çınar

Yanılsama

hayat, eşya, insan...
eskiyor her ne varsa,
zamanın sarmalında.

zaman, sanki zümrüd-ü anka,
bir ölüp, bir diriliyor
gece ile gündüzün arasında.
az gidip uz gidiliyor...
tekrar edip duruyor kendini
yelkovanın kanadında...

maddenin ruhu gibi
ölümsüzlüğe uzanıyor zaman.
hayat, eşya ve insan
eskiyor, yıpranıyor ve ölüyor
akıp giderken zamandan...

Şahin Çınar

Yarım Şiir

ben, istasyona geç kalmış
bir yolcu gibi yaşadım hayatı,
acelem vardı!...
ikişer ikişer atladım sayıları, sayfaları,
ikişer ikişer atladım basamakları, yılları...
hep ucundaydım yaşamının,
tutturamadım bir türlü
hayatın orta noktasını...

bu yüzden,
hep yarım yaşadım hayatı,
yarım kaldı şarkılarım,
şiiirim yarım kaldı,
yarım kaldı aşklarım.
sonra dönüp geriye,
yarımlarımı aradım,
giden gitmişti çoktan.
bulamadım...

Şahin Çınar

Yaşamak böyle bir şey

her şeye hazır olmalı insan.
aşka, ayrılığa, yenilgiye
özgürlüğe, esirliğe
kazanmaya, kaybetmeye,
tutkuyla yaşarken, ansızın ölmeye.

her şeye hazır olmalı insan,
ama her şeye...

aşk, pişmanlık, yenilgi
acı, hasret ve keder
bir hayatın içinde yoksa eğer,
ne bir hikaye çıkar ondan,
ne de bir şiir
kayda değer...

Şahin Çınar

Yılıkı

kar nazlı bir gelin gibi
süslediğinde kara dağları,
gafil bir hazla bakarsın da zahire,
göremezsın batında olanları...
kar kaplar,
ayaz sarar,
don vurur otlakları,
bir yandan açlık,
bir yandan soğuk,
donar kanları...
tercihsiz bir özgürlükte,
ölümle amansız bir savaştadır
yılıkı atları...

bilenler bilir!
ibretlik bir öyküdür
yilkının yaşadıkları,
hayatı yılıkı gibi yaşar bazıları...

Şahin Çınar

Yine Aylardan Kasım

yine aylardan kasım...
saymıyorum kaç oldu diye,
sayılar kifayetsiz
sensizliği ifade etmeye,
ve zaman işlemiyor ne yazık ki
kilometre cinsinden geriye.

rüzgarlar adedince hasret,
sokağa düşmüş
yapraklar adedince hüzün...

yine aylardan kasım,
kırağı düşüyor içime,
üşüyor yalnızlığım.

yine aylardan kasım
can çekişiyor ateş çiçekleri,
ölüm döşeginde mevsim.

yine aylardan kasım,
çıkamaz sokaklarda tükeniyor
hasretini arşınlayan adımlarım...

ah asude!...
mutlu son masallarına ilham olabilecek
bir aşk yaşayabilseydik seninle,
biz muradımıza...
şiiir de kerevetine sereserpe...
olmuyor bir tanem,
zaman kapatmış yollarını geriye,
yeşilçam filmleri gibi
bitmiyor her hikaye...

Şahin Çınar

Yokluğun Bitmeyen Hazanı Ömrümün

yine fenafil-akşam makamında güneş,
yine dolaşmanın vakti
hasretin kıyılarında.

yalnızlığımı sunuyorum sana
hayalin kimsesizliğimin kimsesi.
sen geliyorsun,
beyaz bir kır lalesi,
zarif, içli ve alıngan
açıyor gözlerimde.
şerbeti ab-ı hayat sunuyor aşka.
uzanıyorum,
dağılıyor ellerimde taç yaprakları.
savrulurken rüzgarda düşlerim...
ellerim!
ellerim!...

mutluluk kayıp gidiyor ellerimden.
ismini haykırıyorum avazım çıktığı kadar,
dudaklarımda parçalanıyor yankısı.
duyan yok,
gece sağır...

ah! kahrı ağır sensiz gecelerin...
gönlüm hasretini demleniyor,
delirmenin sınırını arşınıyor düşüncelerim.
ramağındayım kül rengi bir ölümün.
yokluğun,
bitmeyen hazanı ömrümün...

ellerim!
ah ellerim!...
neye dokunsam eylül,
nereye baksam
sararıyor renklerin benzi...

Şahin Çınar